

HE 82/2018 vp

Hallituksen esitys eduskunnalle laeiksi arvonlisäverolain ja Ahvenanmaan maakuntaa koskevista poikkeuksista arvonlisävero- ja valmisteverolainsäädäntöön annetun lain muuttamisesta

ESITYKSEN PÄÄASIALLINEN SISÄLTÖ

Esityksessä ehdotetaan muutettavaksi arvonlisäverolakia sekä Ahvenanmaan maakuntaa koskevista poikkeuksista arvonlisävero- ja valmisteverolainsäädäntöön annettua lakia.

Arvonlisäverolainsäädäntöön tehtäisiin rajat ylittävää sähköistä kuluttajakauppaa koskevan neuvoston direktiivin edellyttämät vuoden 2019 alusta voimaan tulevat muutokset.

Yhteen Euroopan unionin jäsenvaltioon sijoittautuneiden myyjien muihin jäsenvaltioihin sijoittautuneille kuluttajille myymien radio- ja televisiolähetyspalvelujen, sähköisten palvelujen ja telepalvelujen verotuspaikka olisi myyjän valinnan mukaan nykyisen ostajan sijoittautumisvaltion asemesta myyjän sijoittautumisvaltio, jos näiden myyntien kokonaisarvo olisi kalenterivuonna enintään 10 000 euroa.

Yhteisön ulkopuolelle sijoittautuneiden myyjien suorittamia radio- ja televisiolähetyspalveluja, sähköisiä palveluja ja telepalveluja koskevan erityisjärjestelmän soveltamisalaa laajennettaisiin siten, että myös sellaisille yhteisöön sijoittautumattomille verovelvollisille, jotka ovat rekisteröityneet arvonlisäverovelvollisiksi jossakin Euroopan unionin jäsenvaltiossa annettaisiin mahdollisuus käyttää tätä erityisjärjestelmää. Erityisjärjestelmän avulla yhteisön ulkopuolelle sijoittautuneet myyjät voisivat hoitaa maksu- ja ilmoitusvelvoitteensa keskitetysti kulusjäsenvaltioihin yhden valitsemansa jäsenvaltion verohallinnon kautta.

Lait ovat tarkoitettut tulemaan voimaan vuoden 2019 alusta.

PERUSTELUT

1 Johdanto

Euroopan unionin neuvosto hyväksyi 5 päivänä joulukuuta 2017 rajat ylittävää sähköistä kulluttajakauppaa koskevan direktiivin ja täytäntöönpanoasetuksen; neuvoston direktiivi (EU) 2017/2455 direktiivin 2006/112/EY ja direktiivin 2009/132/EY muuttamisesta palvelujen suorituksia ja tavaroiden etämyyntiä koskevien tiettyjen arvonlisäverovelvoitteiden osalta sekä neuvoston täytäntöönpanoasetus (EU) 2017/2459 yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä annetun direktiivin 2006/112/EY täytäntöönpanotoimenpiteistä annetun täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 282/2011 muuttamisesta. Direktiivien muutokset tulevat voimaan kahdessa vaiheessa vuoden 2019 ja 2021 alusta. Täytäntöönpanoasetuksen muutos tulee voimaan vuoden 2019 alusta.

Hyväksytyillä direktiivillä ja täytäntöönpanoasetuksella muutetaan yhteisössä sovellettavaa arvonlisäverojärjestelmää koskevia säännöksiä, jotka sisältyvät yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä 28 päivänä marraskuuta 2006 annettuun neuvoston direktiiviin 2006/112/EY, jäljempänä *arvonlisäverodirektiivi*, sekä yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä annetun direktiivin 2006/112/EY täytäntöönpanotoimenpiteistä 15 päivänä maaliskuuta 2011 annettuun neuvoston täytäntöönpanoasetukseen (EU) N:o 282/2011, jäljempänä *täytäntöönpanoasetus*.

Direktiivi ja täytäntöönpanoasetus perustuvat Euroopan komission 1 päivänä joulukuuta 2016 antamiin ehdotuksiin (COM(2016) 756 ja COM(2016) 757) sekä niiden taustalla olevaan komission 7 päivänä huhtikuuta 2016 antamaan tiedonantoon arvonlisäveroa koskevasta toimitasuunnitelmasta (COM(2016) 148). Arvonlisäverotuksen nykyaikaistaminen on lisäksi nimetty keskeiseksi digitaalisten sisämarkkinoiden strategiassa (COM(2015) 192), sisämarkkinoiden strategiassa (COM(2015) 550) ja EU:n sähköisen hallinnon toimintaohjelmassa (COM(2016) 179).

Pääosa direktiivimuutoksista tulee voimaan vuoden 2021 alusta, koska ne edellyttävät yksityiskohtaisia täytäntöönpanomääräyksiä sekä mukautuksia tietojärjestelmiin. Näihin muutoksiin sisältyy muun muassa sähköisten palvelujen erityisjärjestelmien laajentaminen muiden palvelujen myyntiin sekä tavaroiden Euroopan unionin (EU) sisäiseen ja kolmansien maiden kaukomyyntiin sekä vähäarvoisten tavaralähetysten maahantuonnin verovapauden poistaminen. Selkeyden vuoksi näitä muutoksia ei ehdoteta toteutettavaksi tässä vaiheessa. Tarvittavat lainsäädäntömuutokset on tarkoitus toteuttaa myöhemmin annettavalla erillisellä esityksellä.

Nyt kyseessä olevat direktiivimuutokset, jotka eivät edellytä tietojärjestelmämuutoksia, tulevat voimaan vuoden 2019 alusta. Näihin muutoksiin sisältyy yrityksille suunnattuja helpotuksia ja muita järjestelmän yksinkertaistuksia.

Direktiivimuutokset edellyttävät Suomen arvonlisäverolainsäädännön muuttamista vastamaan EU:n lainsäädäntöä. Neuvoston täytäntöönpanoasetus on kaikilta osiltaan velvoittava ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

2 Nykytila

2.1 Euroopan unionin lainsäädäntö ennen direktiivimuutoksia

2.1.1 Sähköisten palvelujen verotuspaikka

Arvonlisäverodirektiivi sisältää verotuspaikkasäännökset siitä, missä maassa palvelut katsotaan suoritetuiksi ja missä ne siten verotetaan. Palvelujen verotuspaikkaa koskevat säännökset sisältyvät direktiivin 43—59 a artikloihin.

Arvonlisäverodirektiivin 58 artiklassa säädetään radio- ja televisiolähetyspalvelujen, sähköisten palvelujen ja telepalvelujen verotuspaikasta tilanteessa, jossa palvelu suoritetaan jäsenvaltioon sijoittautuneelle kuluttajalle. Nykyisin verotuspaikka on myynnin arvosta riippumatta paikka, johon ostaja on sijoittautunut taikka jossa hänellä on kotipaikka tai vakinainen asuinpaikka.

2.1.2 Yhteisöön sijoittautumattomien verovelvollisten erityisjärjestelmä

Arvonlisäverodirektiivin XII osaston 6 luku sisältää säännökset, jotka koskevat radio- ja televisiolähetyspalvelujen, sähköisten palvelujen ja televiestintäpalvelujen erityisjärjestelmiä. Erityisjärjestelmien tarkoituksena on tehdä verovelvoitteiden hoito jäsenvaltioon tai yhteisöön sijoittautumattomalle myyjälle yksinkertaiseksi. Ilman erityisjärjestelmää tällaiset myyjät joutuisivat rekisteröitymään ja tilittämään veron jokaiseen jäsenvaltioon, jossa niillä on kuluttajasiakkaita. Erityisjärjestelmien avulla ne voivat hoitaa maksu- ja ilmoitusvelvoitteensa kulutusvaltioihin keskitetysti yhden jäsenvaltion (tunnistamisjäsenvaltio) verohallinnon kautta.

Yhteisöön sijoittautumattomien verovelvollisten erityisjärjestelmää koskevat säännökset sisältyvät direktiivin 358 a—369 artikloihin. Erityisjärjestelmää sovelletaan yhteisön ulkopuolelle sijoittautuneiden myyjien harjoittamaan radio- ja televisiolähetyspalvelujen, sähköisten palvelujen ja televiestintäpalvelujen myyntiin yhteisöön sijoittautuneille kuluttajille.

Direktiivin 358 a artiklan 1 kohdan mukaan yhteisöön sijoittautumattomalla verovelvollisella tarkoitetaan verovelvollista, jonka liiketoiminnan kotipaikka ei ole yhteisön alueella ja jolla ei ole siellä kiinteää toimipaikkaa ja jota ei muuten vaadita rekisteröitymään arvonlisäverovelvolliseksi. Direktiivin 361 artiklan 1 kohdan e alakohdan mukaan ilmoituksessa, joka yhteisöön sijoittautumattoman verovelvollisen on verollista toimintaa aloittaessaan annettava tunnistamisjäsenvaltiolle, on oltava ilmoitus, ettei henkilöä ole merkitty arvonlisäverovelvolliseksi yhteisössä.

Arvonlisäverodirektiivin säännöksistä johtuen yhteisöön sijoittautumattomat, mutta johonkin jäsenvaltioon rekisteröityneet myyjät eivät voi nykyisin käyttää sähköisten palvelujen erityisjärjestelmää.

2.1.3 Tunnistamisjäsenvaltion laskutussäännöt

Arvonlisäverodirektiivi sisältää säännökset siitä, minkä jäsenvaltion laskutusta koskevia säännöksiä sovelletaan tavaroiden luovutuksiin ja palvelujen suorituksiin. Laskutusta koskevat säännökset sisältyvät direktiivin 217—240 artikloihin.

Direktiivin mukaan pääsääntönä on sen jäsenvaltion säännökset, jossa luovutus tai suoritus tapahtuu eli johon vero maksetaan. Direktiivin 219 a artiklan 1 kohtaan sisältyvän pääsäännön mukaan laskutukseen on sovellettava sen jäsenvaltion säännöksiä, jossa tavaroiden luovutus

tai palvelujen suoritus katsotaan tehdyksi. Direktiivin 221 artiklan mukaan jäsenvaltiot voivat velvoittaa verovelvolliset laatimaan laskun muistakin kuin 220 artiklassa tarkoitetuista tavaroitten luovutuksista ja palveluiden suorituksista (kuten myynnit toiselle verovelvolliselle), esimerkiksi yksityishenkilöille tapahtuvista myynneistä.

Pääsääntö aiheuttaa joissain tilanteissa yrityksille vaikeuksia. Tämän vuoksi siihen on tehty eräitä poikkeuksia. Esimerkiksi direktiivin 219 a artiklan mukaan, jos laskun laativa myyjä ei ole sijoittautunut verotusjäsenvaltioon ja asiakas on veronmaksuvelvollinen, laskutukseen sovelletaan myyjän sijoittautumisvaltion säännöksiä.

Radio- ja televisiolähetyspalvelujen, sähköisten palvelujen ja telepalvelujen erityisjärjestelmien piiriin kuuluviin myynteihin sovelletaan laskutusta koskevaa pääsääntöä, mikäli jäsenvaltio käyttää mahdollisuutta vaatia lasku myös yksityishenkilöille tapahtuvista myynneistä. Näissä tilanteissa myyjät joutuvat siten soveltamaan kulutusvaltion laskutussääntöjä.

2.1.4 Näyttövaatimus asiakkaiden tunnistamiseksi

Arvonlisäverodirektiivin 397 artiklan mukaan arvonlisäverojärjestelmän yhdenmukaisen soveltamisen varmistamiseksi neuvosto voi yksimielisesti päättää komission ehdotuksesta arvonlisäverodirektiivin täytäntöönpanon edellyttämistä toimenpiteistä.

Voimassa olevassa täytäntöönpanoasetuksessa säädetään hankkijan sijaintipaikkaa koskevasta olettamasta kuluttajille suoritettujen radio- ja televisiolähetyspalvelujen, sähköisten palvelujen ja telepalvelujen verotuspaikan määrittämiseksi. Täytäntöönpanoasetuksen mukaan radio- ja televisiolähetyspalvelujen, sähköisten palvelujen ja telepalvelujen myyjä voi määrittää palvelun verotuspaikan eli ostajan sijoittautumispaikan kahden asetuksessa luetellun todisteen avulla. Näyttönä voidaan käyttää muun muassa laskutusosoitetta, laitteen IP-osoitetta, pankkitietoa, SIM-kortin maatumusta ja kiinteän maayhteyden sijaintipaikkaa.

2.2 Kansallinen lainsäädäntö

2.2.1 Radio- ja televisiolähetyspalvelujen, sähköisten palvelujen ja telepalvelujen myyntimaa

Arvonlisäverolain (1501/1993) kuluttajalle myytyjä radio- ja televisiolähetyspalveluja, sähköisiä palveluja ja telepalveluja koskeva myyntimaasäännös sisältyy lain 69 i §:ään. Sen mukaan muulle kuin elinkeinonharjoittajalle luovutettu radio- ja televisiolähetyspalvelu, sähköinen palvelu tai telepalvelu on myyty Suomessa silloin, kun palvelu luovutetaan ostajalle, joka on sijoittautunut Suomeen tai jonka kotipaikka tai vakinainen asuinpaikka on Suomessa. Säännös vastaa ennen direktiivimuutosta voimassa ollutta arvonlisäverodirektiivin 58 artiklaa.

Kuluttajalle myytyjen radio- ja televisiolähetyspalvelujen, sähköisten palvelujen ja telepalvelujen myyntimaa on siten myynnin arvosta riippumatta Suomessa, jos ostajan sijoittautumispaikka on täällä.

2.2.2 Yhteisöön sijoittautumattomien verovelvollisten erityisjärjestelmä

Arvonlisäverolain yhteisöön sijoittautumattomiin verovelvollisiin sovellettavaa sähköisten palvelujen erityisjärjestelmää koskevat säännökset sisältyvät lain 133 d—133 j §:iin. Lain 133 e §:n mukaan yhteisöön sijoittautumattomalla verovelvollisella tarkoitetaan elinkeinonharjoittajaa, jolla ei ole yhteisössä liiketoiminnan kotipaikkaa eikä kiinteää toimipaikkaa ja jota ei muuten kuin tämän erityisjärjestelmän johdosta vaadita rekisteröitymään verovelvolliseksi.

si yhteisössä. Säännös vastaa ennen direktiivimuutosta voimassa ollutta arvonlisäverodirektiivin 358 a artiklaa.

Yhteisöön sijoittautumattomat mutta johonkin jäsenvaltioon rekisteröityneet myyjät eivät siten nykyisin voi käyttää Suomen yhteisöön sijoittautumattomien verovelvollisten erityisjärjestelmää.

2.2.3 Tunnistamisjäsenvaltion laskutussäännöt

Arvonlisäverolain 209 a §:ssä säädetään siitä, missä tilanteissa Suomen arvonlisäverolain laskutusta koskevia säännöksiä sovelletaan. Säännöksen 1 momenttiin sisältyvän pääsäännön mukaan laskutukseen sovelletaan Suomen laskutusta koskevia säännöksiä, jos myynti tapahtuu Suomessa.

Arvonlisäverodirektiivi antaa jäsenvaltioille mahdollisuuden vaatia laskuja myös yksityishenkilöille tapahtuvista myynneistä. Tämä mahdollisuus ei ole käytössä Suomessa.

2.2.4 Ahvenanmaan maakuntaa koskevista poikkeuksista arvonlisävero- ja valmisteverolainsäädäntöön annettu laki

Suomen liittymisestä Euroopan unioniin tehdyn sopimuksen (SopS 103/94) liitteenä olevan pöytäkirjan N:o 2 (Ahvenanmaan pöytäkirja) sekä arvonlisäverodirektiivin 6 artiklan 1 kohdan mukaan Ahvenanmaata ei lueta EU:n arvonlisäverolainsäädännön suhteen yhteisön arvonlisäveroalueeseen. Ahvenanmaan ja yhteisön välisen kaupan arvonlisäverokohtelua koskevat erityissäännökset sisältyvät Ahvenanmaan maakuntaa koskevista poikkeuksista arvonlisävero- ja valmisteverolainsäädäntöön annettuun lakiin (1266/1996), jäljempänä *erillislaki*.

Arvonlisäverolain 1 a §:n 1 momentin mukaan Ahvenanmaa kuuluu Suomen alueeseen arvonlisäverolain säännöksiä sovellettaessa ja erillislain 1 §:n yleissäännöksen mukaan maakuntaa koskeviin verotuksen piiriin kuuluviin toimiin sovelletaan arvonlisäverolainsäädäntöä, jollei erillislaissa toisin säädetä.

Erillislain 25 b—25 f §:ssä säädetään radio- ja televisiolähetyspalveluja, sähköisiä palveluja ja telepalveluja koskevasta erityisjärjestelmästä. Arvonlisäverolain mukaan erityisjärjestelmiä sovelletaan yhteisöön sijoittautuneille kuluttajille tapahtuviin myynteihin. Erillislain perusteella erityismenettelyjä voidaan soveltuvin osin soveltaa myös myynteihin Ahvenanmaalle sijoittautuneille kuluttajille sekä maakuntaan sijoittautuneiden myyjien myynteihin yhteisön alueelle sijoittautuneille kuluttajille.

3 Esityksen tavoitteet ja keskeiset ehdotukset

3.1 Yleistä

Arvonlisäverodirektiivin ja täytäntöönpanoasetuksen muutosten tarkoituksena on nykyaikaisistaa voimassa olevia sähköiseen kauppaan sovellettavia arvonlisäverosäännöksiä ja auttaa tekemään arvonlisäverotuksesta kehitystä kestävämmän. Muutosten tavoitteena on minimoida erilaisista arvonlisäverojärjestelmistä rajat ylittävälle sähköiselle kaupalle aiheutuvat taakkaa, erityisesti mikroyritysten, pienten ja keskisuurten yritysten kohtaamia esteitä sekä parantaa sisämarkkinoiden toimivuutta ja EU:n yritysten kilpailukykyä ja varmistaa sähköisen kaupan tehokas verotus.

3.2 Arvonlisäverodirektiivin ja täytäntöönpanoasetuksen muutokset

Pienille yrityksille suunnattuna helpotuksena EU:n sisäisessä rajat ylittävässä radio- ja televisiolähetyspalvelujen, sähköisten palvelujen ja telepalvelujen myynnissä otetaan käyttöön 10 000 euron raja-arvo. Lisäksi täytäntöönpanoasetusta on muutettu siten, että siihen on lisätty yksinkertaistetut näyttövaatimukset asiakkaiden tunnistamiseksi. Yritykset, joiden radio- ja televisiolähetyspalvelujen, sähköisten palvelujen ja telepalvelujen yhteisön sisäinen vuosittainen myynti on korkeintaan 100 000 euroa, tarvitsevat jatkossa vain yhden todisteen ostajan sijoittautumispaikan määrittämiseksi.

Arvonlisäverojärjestelmän yksinkertaistuksena yhteisöön sijoittautumattomille mutta johonkin jäsenvaltioon rekisteröityneille myyjille annettaisiin oikeus käyttää yhteisöön sijoittautumattomien verovelvollisten erityisjärjestelmää. Lisäksi yrityksiin kohdistuvan rasituksen lieventämiseksi sähköisten palvelujen erityisjärjestelmien piiriin kuuluviin myynteihin sovellettaisiin tunnistamisjäsenvaltion laskutussäännöksiä.

Uusi direktiivi edellyttää kansallisen arvonlisäverolainsäädännön muuttamista vastaamaan direktiivin säännöksiä.

3.3 Radio- ja televisiolähetyspalvelujen, sähköisten palvelujen ja telepalvelujen myyntimaa

Arvonlisäverodirektiiviä on muutettu siten, että EU:n sisäisessä rajat ylittävässä radio- ja televisiolähetyspalvelujen, sähköisten palvelujen ja telepalvelujen myynnissä otetaan käyttöön 10 000 euron raja-arvo. Jos tällaisten palvelujen vuotuinen myynti ei ylitä raja-arvoa, verotuspaikka säilyy myyjän sijoittautumisjäsenvaltiossa. Säännös on yrityksille valinnainen.

Arvonlisäverodirektiivin 58 artiklan 1 kohdan mukaan muulle kuin elinkeinonharjoittajalle suoritettavien radio- ja televisiolähetyspalvelujen, sähköisten palvelujen ja telepalvelujen verotuspaikka on paikka, johon kyseinen henkilö on sijoittautunut taikka jossa hänen kotipaikkansa tai vakinainen asuinpaikkansa on.

Direktiivin muutoksella artiklaan on lisätty uudet 2—6 kohdat. Uuden 2 kohdan mukaan 1 kohtaa ei sovelleta, jos myyjällä on sijoittautumispaikka vain yhdessä jäsenvaltiossa, tai jos toimipaikkaa ei ole, myyjällä on kotipaikka tai vakinainen asuinpaikka vain yhdessä jäsenvaltiossa ja palvelut suoritetaan muulle kuin elinkeinonharjoittajalle, jonka sijoittautumispaikka, kotipaikka tai vakinainen asuinpaikka on muussa jäsenvaltiossa kuin myyjän jäsenvaltiossa ja näiden suoritusten arvonlisäveroton kokonaisarvo on kuluvana kalenterivuonna enintään 10 000 euroa, eikä tämä määrä ole ylittynyt edellisenkään kalenterivuotena.

Jos raja-arvo ylittyy jonkin kalenterivuoden aikana, artiklan 1 kohtaa sovelletaan kyseisestä hetkestä alkaen. Jäsenvaltion, jonka alueella palvelun myyjällä on sijoittautumispaikka, tai jos toimipaikkaa ei ole, jäsenvaltion, jossa myyjän kotipaikka tai vakinainen asuinpaikka sijaitsee, on annettava myyjälle oikeus valita, että verotuspaikka määritetään 1 kohdan mukaisesti. Tämä valinta kattaa vähintään kaksi kalenterivuotta.

Arvonlisäverolakiin ehdotetaan tehtäväksi uuden direktiivin edellyttämät radio- ja televisiolähetyspalvelujen, sähköisten palvelujen ja telepalvelujen verotuspaikkaa koskevat muutokset.

3.4 Yhteisöön sijoittautumattomien verovelvollisten erityisjärjestelmä

Yhteisöön sijoittautumattomat mutta johonkin jäsenvaltioon rekisteröityneet myyjät eivät nykyisin voi käyttää sähköisten palvelujen erityisjärjestelmiä. Arvonlisäverodirektiivin 358 a artiklaa on muutettu siten, että tällaisille myyjille on annettu oikeus käyttää yhteisöön sijoittautumattomien verovelvollisten erityisjärjestelmää. Ilmoitusvelvollisuutta koskevaan 361 artiklaan on tehty tästä johtuva tarkistus.

Arvonlisäverolain 133 e §:ään ehdotetaan tehtäväksi uuden direktiivin 358 a artiklaa vastaava muutos.

3.5 Tunnistamisjäsenvaltion laskutussäännöt

Arvonlisäverodirektiiviä on muutettu siten, että radio- ja televisiolähetyspalvelujen, sähköisten palvelujen ja telepalvelujen erityisjärjestelmien piiriin kuuluviin myynteihin sovelletaan jatkossa tunnistamisjäsenvaltion laskutussäännöksiä. Näin myyjät voivat soveltaa yhden jäsenvaltion sääntöjä.

Nykyisin myyjät joutuvat soveltamaan kulutusjäsenvaltioiden laskutussäännöksiä. Velvoite on yrityksille työläs.

Arvonlisäverodirektiivin 219 a artiklan 1 kohdan mukaan laskutukseen on sovellettava sen jäsenvaltion säännöksiä, jossa tavaroiden luovutus tai palvelujen suoritus katsotaan tehdyksi. Artiklan 2 kohtaan lisätyn uuden säännöksen mukaan tästä poiketen laskutukseen sovelletaan siinä jäsenvaltiossa sovellettavia sääntöjä, jossa erityisjärjestelmää käyttävä myyjä on rekisteröitynyt arvonlisäverovelvolliseksi.

Arvonlisäverodirektiivi antaa jäsenvaltioille mahdollisuuden vaatia laskuja myös yksityishenkilöille tapahtuvista myynneistä. Tämä mahdollisuus ei ole käytössä Suomessa. Tämän vuoksi arvonlisäverolakiin ei ehdoteta tehtäväksi muutoksia.

Verovelvolliset, jotka ovat valinneet tunnistamisjäsenvaltioksi Suomen, soveltaisivat Suomen laskutussäännöksiä erityisjärjestelmien piiriin kuuluviin myynteihin muihin jäsenvaltioihin sijoittautuneille kuluttajille. Suomen säännösten mukaan laskun antamista ostajalle ei vaadita. Vastaavasti verovelvolliset, jotka ovat valinneet tunnistamisjäsenvaltioksi muun jäsenvaltion, soveltaisivat myynteihin Suomeen sijoittautuneille kuluttajille tunnistamisjäsenvaltionsa laskutussäännöksiä.

3.6 Yksinkertaistettu näyttövaatimus asiakkaiden tunnistamiseksi

Voimassa olevassa täytäntöönpanoasetuksessa säädetään hankkijan sijaintipaikkaa koskevasta olettamasta kuluttajille suoritettujen radio- ja televisiolähetyspalvelujen, sähköisten palvelujen ja telepalvelujen verotuspaikan määrittämiseksi.

Kyseisen olettamisen soveltamisen osalta on ilmennyt, että tietyissä olosuhteissa kahden keskenään ristiriidattoman todisteen saaminen ostajan sijoittautumispaikasta on työlästä myyjälle, joka suorittaa palveluja muissa jäsenvaltioissa. Rasitus on suuri erityisesti pienille ja keskisuurille yrityksille.

Menettelyn helpottamiseksi täytäntöönpanoasetusta on muutettu niin, että yritykset joiden radio- ja televisiolähetyspalvelujen, sähköisten palvelujen ja telepalvelujen yhteisön sisäinen vuosittainen myynti on korkeintaan 100 000 euroa, tarvitsevat vain yhden todisteen ostajan sijoittautumispaikan määrittämiseksi.

Neuvoston täytäntöönpanoasetus on kaikilta osiltaan velvoittava ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa. Tämän vuoksi täytäntöönpanoasetuksen muutos ei edellytä arvonlisäverolain muuttamista.

3.7 Ahvenanmaata koskevat säännökset

Ahvenanmaata koskevaan erillislakiin sisältyvät Ahvenanmaahan liittyvät verorajasta johtuvat radio- ja televisiolähetyspalvelujen, sähköisten palvelujen ja telepalvelujen erityisjärjestelmiä koskevat säännökset.

Yhteisöön sijoittautumattomat mutta johonkin jäsenvaltioon rekisteröityneet myyjät eivät nykyisin voi käyttää sähköisten palvelujen erityisjärjestelmiä. Arvonlisäverodirektiivin 358 a artiklaa on muutettu siten, että tällaisille myyjille on annettu oikeus käyttää yhteisöön sijoittautumattomien verovelvollisten erityisjärjestelmää. Ahvenanmaata koskevan erillislain 25 c §:ään ehdotetaan tehtäväksi uuden direktiivin 358 a artiklaa vastaava muutos.

Ehdotukseen sisältyvät muut arvonlisäverodirektiivin ja arvonlisäverolain muutokset eivät edellytä erillislain tarkistamista.

Ahvenanmaata koskevaan erillislakiin tehtäisiin lisäksi eräitä viittaustarkistuksia.

3.8 Muut muutokset

Arvonlisäverolain 149 a §:ssä säädetään verovelvollisuuden alarajaan liittyvän huojennuksen määräytymisperusteista. Pykälän 5 momentissa luetellaan liiketoimet, joiden osalta huojennusta ei myönnetä.

Verovelvollisuuden alarajaan liittyvän veronhuojennuksen tarkoituksena on koskea vain myyjä. Huojennuksen soveltamisedellytykset määräytyvät myyjän liikevaihdon perusteella. Tämän mukaisesti huojennusta ei saada tilanteissa, joissa ostaja on myyjän asemesta verovelvollinen (käännetty verovelvollisuus). Samasta syystä huojennusta ei myöskään saada nykyisin tavaran maahantuonnista. Selkeyden vuoksi arvonlisäverolain 149 a §:ään otettaisiin tästä nimenomainen säännös.

4 Esityksen vaikutukset

Komission mukaan arvonlisäverojärjestelmän monimutkaisuus on tunnistettu yhdeksi keskeiseksi syyksi sille, miksi yritykset eivät harjoita rajat ylittävää sähköistä kauppaa, eivätkä pääse toimimaan sisämarkkinoilla. Voimassa olevan järjestelmän monimutkaisuus aiheuttaa osittain myös sen, että jäsenvaltiot menettävät verotuloja. Komission arvion mukaan tehdyt muutokset vähentävät yritysten hallinnollisia kustannuksia ja jäsenvaltioiden verotulot kasvavat.

Komission arvion mukaan EU:n sisäisen rajat ylittävän kaupan 10 000 euron raja-arvon käyttöönotto poistaa määrällisesti 6 500 yritystä nykyisestä erityisjärjestelmästä, mikä johtaa näille yrityksille koko EU:n tasolla 13 miljoonan euron kustannussäästöön. Suomen talouden kokoon suhteutettuna vastaava kustannussäästö olisi Suomen osalta noin 200 000 euroa. Tämä pienille yrityksille suunnattu helpotus lieventää vaatimusta noudattaa arvonlisäverovelvoitteita muissa jäsenvaltioissa kuin omassa sijoittautumisjäsenvaltiossa.

Suomen kannalta muutos merkitsee toisaalta sitä, että verotuspaikka siirtyy toiseen jäsenvaltioon, kun myyjänä on toiseen jäsenvaltioon sijoittautunut yritys ja ostaja on Suomeen sijoittautunut kuluttaja. Tältä osin muutos vähentää verotuottoa Suomeen. Toisaalta muutos merkitsee

sitä, että palvelujen verotuspaikka siirtyy Suomeen, kun myyjänä on Suomeen sijoittautunut yritys ja ostaja on toiseen jäsenvaltioon sijoittautunut kuluttaja. Tältä osin muutos lisää verotuottoa Suomeen. Kokonaisuutena uusi 10 000 euron raja-arvo yhteisön sisäisille radio- ja televisiolähetyspalvelujen, sähköisten palvelujen ja telepalvelujen myynneille vähentää kaupankäynnin rakenteesta johtuen vähäisessä määrin verotuottoa Suomeen.

Yhteisön ulkopuolelle sijoittautuneiden myyjien suorittamien radio- ja televisiolähetyspalvelujen, sähköisten palvelujen ja telepalvelujen erityisjärjestelmän soveltamisalaa laajennetaan siten, että myös sellaisille yhteisöön sijoittautumattomille verovelvollisille, jotka ovat rekisteröityneet arvonlisäverovelvollisiksi jossakin jäsenvaltiossa, annetaan mahdollisuus käyttää tätä erityisjärjestelmää. Erityisjärjestelmän soveltamisalan laajentamisen arvioidaan yksinkertaistavan verovelvoitteiden hoitoa ja tästä johtuen lisäävän jossain määrin verotuottoa Suomeen.

Direktiivin muutosten mukaan radio- ja televisiolähetyspalvelujen, sähköisten palvelujen ja telepalvelujen erityisjärjestelmien piiriin kuuluviin myynteihin sovelletaan tunnistamisjäsenvaltion laskutussäännöksiä. Näin myyjät voivat soveltaa yhden jäsenvaltion sääntöjä. Nykyisin ne joutuvat soveltamaan kulutusjäsenvaltioiden laskutussäännöksiä.

Tunnistamisjäsenvaltion laskutussääntöjen soveltaminen vähentää arvonlisäverojärjestelmästä rajat ylittävälle radio- ja televisiolähetyspalvelujen, sähköisten palvelujen ja telepalvelujen kaupalle aiheutuvaa taakkaa ja vähentää erityisesti mikroyritysten, pienten ja keskisuurten yritysten kohtaamia esteitä. Muutos helpottaa yritysten rajat ylittävää kaupankäyntiä.

Verovelvolliset, jotka ovat valinneet tunnistamisjäsenvaltioksi Suomen, soveltaisivat Suomen laskutussäännöksiä erityisjärjestelmien piiriin kuuluviin myynteihin muihin jäsenvaltioihin sijoittautuneille kuluttajille. Suomen säännösten mukaan laskun antamista ostajalle ei vaadita, joten muutos lieventää myyjien rasitusta siltä osin kuin kulutusjäsenvaltiot ovat vaatineet laskun antamista. Vastaavasti verovelvolliset, jotka ovat valinneet tunnistamisjäsenvaltioksi muun jäsenvaltion, soveltaisivat myynteihin Suomeen sijoittautuneille kuluttajille tunnistamisjäsenvaltionsa laskutussäännöksiä. Tältä osin niiden myyjien, joiden tunnistamisjäsenvaltio vaatii laskun antamista, rasitus lisääntyy Suomeen suoritettavien myyntien osalta.

Voimassa olevaa täytäntöönpanoasetusta on muutettu siten, että yritykset joiden radio- ja televisiolähetyspalvelujen, sähköisten palvelujen ja telepalvelujen yhteisön sisäinen vuosittainen myynti on korkeintaan 100 000 euroa, tarvitsevat jatkossa vain yhden todisteen.

Komission arvion mukaan yksinkertaistettu näyttövaatimus hyödyttää EU:ssa 1 000 liikeyritystä edellä 10 000 euron raja-arvon osalta mainitun 6 500 yrityksen lisäksi. Tiettyissä olosuhteissa nykyisen kahden keskenään ristiriidattoman todisteen saaminen ostajan sijoittautumispaikasta on ollut työläs yrityksille, jotka myyvät palveluja kuluttajille muissa jäsenvaltioissa. Rasitus on ollut erityisen suuri pienille ja keskisuurille yrityksille. Yhden todisteen näyttövaatimus yksinkertaistaa yritysten velvoitteita.

Ehdotetut muutokset yksinkertaistavat arvonlisäverojärjestelmää ja vähentävät järjestelmästä rajat ylittävälle kaupalle aiheutuvaa taakkaa ja helpottavat siten yritysten rajat ylittävää kaupankäyntiä. Kokonaisuutena muutosten arvioidaan vähentävän arvonlisäverojärjestelmästä yrityksille aiheutuvia kustannuksia. Muutosten vaikutukset verotuottoon olisivat Suomessa vähäisiä.

Arvonlisäverojärjestelmään tehtävät muutokset aiheuttavat vain vähäisiä tarkistuksia Verohallinnon järjestelmiin. Muutokset lisäävät alkuvaiheessa jonkin verran Verohallinnon tehtäviä ja kustannuksia. Muutosten ei arvioida aiheuttavan Verohallinnon lisärahoitustarvetta.

Erityisjärjestelmän laajentaminen vaikuttaa jäsenvaltioiden verohallintojen toimintaan. Suomen osalta vaikutukset ovat kuitenkin vähäisiä. Verovelvollisia, jotka ovat valinneet yhteisöön sijoittautumattomien verovelvollisten erityisjärjestelmän tunnistamisjäsenvaltioksi Suomen, on nykyisin hyvin vähän. Erityisjärjestelmän muutosten ei arvioida lisäävän Suomen tunnistamisvaltioksi valitsevien verovelvollisten määrää. EU:n tasolla muutoksen oletetaan lisäävän erityisjärjestelmää käyttävien verovelvollisten määrää.

5 Asian valmistelu

Esitys on valmisteltu valtiovarainministeriössä ja siitä on kuultu Verohallintoa, keskeisiä elinkeinoelämän etujärjestöjä ja toimijoita sekä Ahvenanmaan maakunnan hallitusta.

Liikenne- ja viestintäministeriö, Verohallinto, Elinkeinoelämän keskusliitto ry, Kaupan liitto, Keskuskauppakamari, Suomen Tilintarkastajat ry, Suomen Yrittäjät ry ja Veronmaksajain Keskusliitto ry ovat antaneet valtiovarainministeriön pyynnöstä lausunnon.

Lausunnoissa suhtauduttiin myönteisesti esitykseen.

6 Voimaantulo

Lait ehdotetaan tuleviksi voimaan vuoden 2019 alusta.

Lakeja sovellettaisiin niihin palveluihin, jotka on suoritettu lakien voimaantultua. Ennen lakien voimaantuloa suoritettuihin ennakkomaksuihin sovellettaisiin aikaisemmin voimassa olleita säännöksiä.

Edellä esitetyn perusteella annetaan eduskunnan hyväksyttäväksi seuraavat lakiehdotukset:

1.

Laki

arvonlisäverolain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan arvonlisäverolain (1501/1993) 69 i §, 133 e §:n 1 momentti ja 149 a §:n 5 momentti, sellaisina kuin ne ovat, 69 i § ja 133 e §:n 1 momentti laissa 505/2014 sekä 149 a §:n 5 momentti laissa 1301/2003 ja 507/2014, seuraavasti:

69 i §

Muulle kuin elinkeinonharjoittajalle luovutettu radio- ja televisiolähetyspalvelu, sähköinen palvelu tai telepalvelu on myyty Suomessa silloin, kun palvelu luovutetaan ostajalle, joka on sijoittautunut Suomeen tai jonka kotipaikka tai vakinainen asuinpaikka on Suomessa.

Mitä 1 momentissa säädetään, ei sovelleta, jos:

1) myyjällä on Yhteisössä liiketoiminnan kotipaikka tai kiinteä toimipaikka vain yhdessä jäsenvaltiossa;

2) palvelu luovutetaan muulle kuin elinkeinonharjoittajalle, joka on sijoittautunut muuhun kuin 1 kohdassa tarkoitettuun jäsenvaltioon tai jonka kotipaikka tai vakinainen asuinpaikka on muussa jäsenvaltiossa kuin 1 kohdassa tarkoitettussa jäsenvaltiossa; ja

3) 2 kohdassa tarkoitettujen luovutusten arvonlisäveroton kokonaisarvo on kuluvana kalenterivuonna enintään 10 000 euroa, eikä tämä määrä ole ylittynyt edellisenäkään kalenterivuotena.

Jos 2 momentin 3 kohdassa tarkoitettu raja-arvo ylittyy jonkin kalenterivuoden aikana, 2 momenttia ei sovelleta kyseisestä ajankohdasta alkaen.

Myyjällä, jolla on liiketoiminnan kotipaikka tai kiinteä toimipaikka Suomessa, on kuitenkin oikeus valita, että 2 momentissa tarkoitettujen palvelujen myyntimaa määritetään 1 momentin mukaisesti. Valinta on voimassa vähintään kaksi kalenterivuotta. Myyjään, jolla on liiketoiminnan kotipaikka tai kiinteä toimipaikka muussa jäsenvaltiossa kuin Suomessa, sovelletaan sijoittautumisjäsenvaltion vastaavia määräyksiä.

133 e §

Yhteisöön sijoittautumattomalla verovelvollisella tarkoitetaan tätä lukua sovellettaessa elinkeinonharjoittajaa, jolla ei ole Yhteisössä liiketoiminnan kotipaikkaa eikä kiinteää toimipaikkaa.

149 a §

Huojennusta ei saada:

- 1) metsätaloudesta tilittävästä verosta;
- 2) 30 §:ssä tarkoitettua kiinteistön käyttöoikeuden luovuttamisesta tilittävästä verosta;
- 3) käyttöomaisuuden myynnistä suoritettavasta verosta;
- 4) ostajana 2 a, 8 a—8 d ja 9 §:n perusteella suoritettavasta verosta;
- 5) 2 b §:ssä tarkoitettua yhteisöhankinnasta suoritettavasta verosta; eikä

HE 82/2018 vp

6) 1 §:n 1 momentin 2 kohdassa tarkoitettua tavaran maahantuonnista suoritettavasta verosta.

Tämä laki tulee voimaan _____ päivänä _____ kuuta 20 ____ .
Lakia sovelletaan, kun veron suorittamisvelvollisuus syntyy lain tultua voimaan.

2.

Laki

Ahvenanmaan maakuntaa koskevista poikkeuksista arvonlisävero- ja valmisteverolainsäädäntöön annetun lain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan Ahvenanmaan maakuntaa koskevista poikkeuksista arvonlisävero- ja valmisteverolainsäädäntöön annetun lain (1266/1996) 10 §, 17 §:n 3 momentti sekä 25 c §, sellaisina kuin niistä ovat 17 §:n 3 momentti laissa 1113/1999 ja 25 c § laeissa 972/2002 ja 506/2014, seuraavasti:

10 §

Mitä arvonlisäverolain 71 §:n 12 kohdassa säädetään, sovelletaan myös tämän lain 8 ja 12—14 §:n perusteella verotta myytävien tavaroiden ja palvelujen välitykseen.

17 §

Sen estämättä, mitä arvonlisäverolain 79 f §:n 3 kohdassa säädetään, mainitun lain 79 a §:ssä tarkoitettua menettelyä voidaan 2 momentissa tarkoitettussa tilanteessa soveltaa sellaisten tavaroiden myyntiin, jotka verovelvollinen jälleenmyyjä on ostanut Suomessa arvonlisäverolain 79 a §:ssä tarkoitettulta verovelvolliselta jälleenmyyjältä tai toisessa jäsenvaltiossa vastaavalta elinkeinonharjoittajalta ja maahantuonut Ahvenanmaan maakuntaan tai maakunnasta muualle Suomeen, vaikka myyjä ei ole soveltanut myyntiin arvonlisäverolain 79 a §:ssä tarkoitettua menettelyä tai vastaavaa menettelyä toisessa jäsenvaltiossa.

25 c §

Verovelvolliseen, jonka liiketoiminnan kotipaikka tai kiinteä toimipaikka on Ahvenanmaan maakunnassa ei sovelleta arvonlisäverolain 134 k §:n 1 momenttia.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 .

Helsingissä 7 päivänä kesäkuuta 2018

Pääministeri

Juha Sipilä

Valtiovarainministeri Petteri Orpo

1.

Laki

arvonlisäverolain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan arvonlisäverolain (1501/1993) 69 i §, 133 e §:n 1 momentti ja 149 a §:n 5 momentti, sellaisina kuin ne ovat, 69 i § ja 133 e §:n 1 momentti laissa 505/2014 sekä 149 a §:n 5 momentti laissa 1301/2003 ja 507/2014, seuraavasti:

Voimassa oleva laki

69 i §

Muulle kuin elinkeinonharjoittajalle luovutettu radio- ja televisiolähetyspalvelu, sähköinen palvelu tai telepalvelu on myyty Suomessa silloin, kun palvelu luovutetaan ostajalle, joka on sijoittautunut Suomeen tai jonka kotipaikka tai vakinainen asuinpaikka on Suomessa.

Ehdotus

69 i §

Muulle kuin elinkeinonharjoittajalle luovutettu radio- ja televisiolähetyspalvelu, sähköinen palvelu tai telepalvelu on myyty Suomessa silloin, kun palvelu luovutetaan ostajalle, joka on sijoittautunut Suomeen tai jonka kotipaikka tai vakinainen asuinpaikka on Suomessa.

Mitä 1 momentissa säädetään, ei sovelleta, jos:

1) myyjällä on Yhteisössä liiketoiminnan kotipaikka tai kiinteä toimipaikka vain yhdessä jäsenvaltiossa;

2) palvelu luovutetaan muulle kuin elinkeinonharjoittajalle, joka on sijoittautunut muuhun kuin 1 kohdassa tarkoitettuun jäsenvaltioon tai jonka kotipaikka tai vakinainen asuinpaikka on muussa jäsenvaltiossa kuin 1 kohdassa tarkoitettussa jäsenvaltiossa; ja

3) 2 kohdassa tarkoitettujen luovutusten arvonlisäveroton kokonaisarvo on kuluvana kalenterivuonna enintään 10 000 euroa, eikä tämä määrä ole ylittynyt edellisenkään kalenterivuotena.

Jos 2 momentin 3 kohdassa tarkoitettu raja-arvo ylittyy jonkin kalenterivuoden aikana, 2 momenttia ei sovelleta kyseisestä ajankohdasta alkaen.

Myyjällä, jolla on liiketoiminnan kotipaikka tai kiinteä toimipaikka Suomessa, on kuitenkin oikeus valita, että 2 momentissa tarkoitettujen palvelujen myyntimaa määritetään 1 momentin mukaisesti. Valinta on

Voimassa oleva laki

Ehdotus

voimassa vähintään kaksi kalenterivuotta. Myyjään, jolla on liiketoiminnan kotipaikka tai kiinteä toimipaikka muussa jäsenvaltiossa kuin Suomessa, sovelletaan sijoittautumisjäsenvaltion vastaavia määräyksiä.

133 e §

Yhteisöön sijoittautumattomalla verovelvollisella tarkoitetaan tätä lukua sovellettaessa elinkeinonharjoittajaa, jolla ei ole Yhteisössä liiketoiminnan kotipaikkaa eikä kiinteää toimipaikkaa ja jota ei arvonlisäverodirektiivin 214 artiklan nojalla muuten kuin tämän erityisjärjestelmän johdosta vaadita rekisteröitymään verovelvolliseksi Yhteisössä.

133 e §

Yhteisöön sijoittautumattomalla verovelvollisella tarkoitetaan tätä lukua sovellettaessa elinkeinonharjoittajaa, jolla ei ole Yhteisössä liiketoiminnan kotipaikkaa eikä kiinteää toimipaikkaa.

149 a §

Huojennusta ei saada:
1) metsätaloudesta tilitettävästä verosta;
2) 30 §:ssä tarkoitettua kiinteistön käyttöoikeuden luovuttamisesta tilitettävästä verosta;
3) käyttöomaisuuden myynnistä suoritettavasta verosta;
4) ostajana 2 a, 8 a—8 d ja 9 §:n perusteella suoritettavasta verosta; eikä
5) 2 b §:ssä tarkoitettua yhteisöhankinnasta suoritettavasta verosta.

149 a §

Huojennusta ei saada:
1) metsätaloudesta tilitettävästä verosta;
2) 30 §:ssä tarkoitettua kiinteistön käyttöoikeuden luovuttamisesta tilitettävästä verosta;
3) käyttöomaisuuden myynnistä suoritettavasta verosta;
4) ostajana 2 a, 8 a—8 d ja 9 §:n perusteella suoritettavasta verosta;
5) 2 b §:ssä tarkoitettua yhteisöhankinnasta suoritettavasta verosta; eikä
6) 1 §:n 1 momentin 2 kohdassa tarkoitettua tavaran maahantuonnista suoritettavasta verosta.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 .

Lakia sovelletaan, kun veron suorittamisvelvollisuus syntyy lain tultua voimaan.

2.

Laki

Ahvenanmaan maakuntaa koskevista poikkeuksista arvonlisävero- ja valmisteverolainsäädäntöön annetun lain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan Ahvenanmaan maakuntaa koskevista poikkeuksista arvonlisävero- ja valmisteverolainsäädäntöön annetun lain (1266/1996) 10 §, 17 §:n 3 momentti sekä 25 c §, sellaisina kuin niistä ovat 17 §:n 3 momentti laissa 1113/1999 ja 25 c § laeissa 972/2002 ja 506/2014, seuraavasti:

Voimassa oleva laki

Ehdotus

10 §

Mitä arvonlisäverolain 71 §:n 10 kohdassa säädetään, sovelletaan myös tämän lain 8 ja 12—14 §:n perusteella verotta myytävien tavaroiden ja palvelujen välilykyeseen.

10 §

Mitä arvonlisäverolain 71 §:n 12 kohdassa säädetään, sovelletaan myös tämän lain 8 ja 12—14 §:n perusteella verotta myytävien tavaroiden ja palvelujen välilykyeseen.

17 §

Sen estämättä, mitä arvonlisäverolain 79 f §:n 4 ja 5 kohdassa säädetään, mainitun lain 79 a §:ssä tarkoitettua menettelyä voidaan 2 momentissa tarkoitettussa tilanteessa soveltaa sellaisten tavaroiden myyntiin, jotka verovelvollinen jälleenmyyjä on ostanut Suomessa arvonlisäverolain 79 a §:ssä tarkoitettulta verovelvolliselta jälleenmyyjältä tai toisessa jäsenvaltiossa vastaavalta elinkeinonharjoittajalta ja maahantuonut Ahvenanmaan maakuntaan tai maakunnasta muualle Suomeen, vaikka myyjä ei ole soveltanut myyntiin arvonlisäverolain 79 a §:ssä tarkoitettua menettelyä tai vastaavaa menettelyä toisessa jäsenvaltiossa.

17 §

Sen estämättä, mitä arvonlisäverolain 79 f §:n 3 kohdassa säädetään, mainitun lain 79 a §:ssä tarkoitettua menettelyä voidaan 2 momentissa tarkoitettussa tilanteessa soveltaa sellaisten tavaroiden myyntiin, jotka verovelvollinen jälleenmyyjä on ostanut Suomessa arvonlisäverolain 79 a §:ssä tarkoitettulta verovelvolliselta jälleenmyyjältä tai toisessa jäsenvaltiossa vastaavalta elinkeinonharjoittajalta ja maahantuonut Ahvenanmaan maakuntaan tai maakunnasta muualle Suomeen, vaikka myyjä ei ole soveltanut myyntiin arvonlisäverolain 79 a §:ssä tarkoitettua menettelyä tai vastaavaa menettelyä toisessa jäsenvaltiossa.

25 c §

Arvonlisäverolain 133 d §:ssä tarkoitettun erityisjärjestelmän soveltamisen esteenä ei ole se, että verovelvollinen on merkitty arvonlisäverolain 172 §:ssä tarkoitettuun arvonlisäverovelvollisten rekisteriin, jos verovelvollisen liiketoiminnan kotipaikka tai kiinteä toimipaikka on Ahvenanmaan maa-

25 c §

HE 82/2018 vp

Voimassa oleva laki

Ehdotus

kunnassa eikä hän suorita muun Suomen alueella liiketoimia, joista Yhteisön ulkopuoliseen maahan sijoittautunut elinkeinonharjoittaja tulisi merkitä mainittuun rekisteriin.

Edellä 1 momentissa tarkoitettuina muun Suomen alueella suoritettavina liiketoimina pidetään toimia, jotka Yhteisön ulkopuoliseen maahan sijoittautuneen elinkeinonharjoittajan suorittamina olisivat arvonlisäverolain myyntimaasäännösten mukaisia sääntöjä soveltaen tapahtuneet muualla Suomessa kuin Ahvenanmaan maakunnassa.

Edellä 1 momentissa tarkoitettuun verovelvolliseen ei sovelleta arvonlisäverolain 134 k §:n 1 momenttia.

Verovelvolliseen, jonka liiketoiminnan kotipaikka tai kiinteä toimipaikka on Ahvenanmaan maakunnassa ei sovelleta arvonlisäverolain 134 k §:n 1 momenttia.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 .